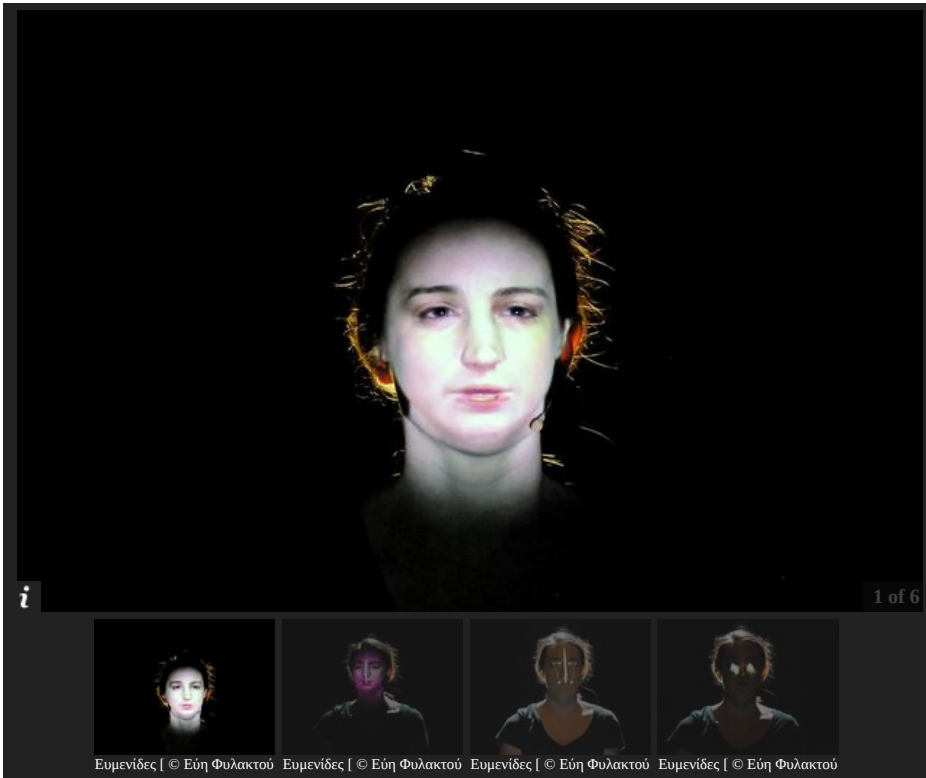

Θέατρο | Είδα...

Είδα: τις «Ευμενίδες» σε σκηνοθεσία Στεφανίας Γουλιώτη

23 Ιουλίου 2015

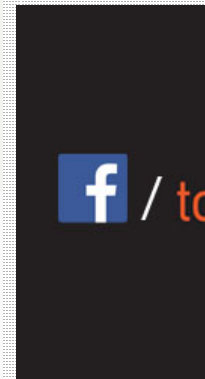

Ευμενίδες | © Εύη Φυλακτού Ευμενίδες | © Εύη Φυλακτού Ευμενίδες | © Εύη Φυλακτού Ευμενίδες | © Εύη Φυλακτού

Μονόλογος – υπέρβαση, καθ' όλα άρτιος.

Κάθε χρόνο στο Φεστιβάλ Αθηνών αναζητούμε τις παραστάσεις εκείνες που δικαιώνουν το ρόλο της διοργάνωσης, προτείνοντας, δοκιμάζοντας, επιχειρώντας. Προχωρώντας προς το τέλος της (με την γνώση ότι, ενδεχομένως, θα υπάρξουν κι άλλες ευχάριστες εκπλήξεις) θα σταθούμε στην παράσταση της Στεφανίας Γουλιώτη. Κι αν το εύλογο ερώτημα που προκύπτει είναι η διάκριση ενός μονολόγου μέσα σε μια θύελλα φεστιβαλικών παραγωγών, θα απαντήσουμε: Κι όμως. Το εγχείρημα της Γουλιώτη ήταν τόσο πληθωρικό και χυμώδες που κατάφερε να συνοψίσει όλες εκείνες τις αρετές που αναζητούμε στο καλό και ανήσυχο θέατρο.

Καταρχάς, παρακολουθώντας τις «Ευμενίδες» μπορούμε να μιλάμε για μια προσωπική υπέρβαση, έναν ερμηνευτικό άθλο. Η πρωταγωνίστρια υποδύεται όλους τους ρόλους της αισχύλειας τραγωδίας, από τις Ερινύες και τον Ορέστη, ως τη θεά Αθηνά και το θεό Απόλλωνα. Οι μεταβάσεις της από τον ένα χαρακτήρα στον άλλο, η κρυστάλλινη καθαρότητα με την οποία προσεγγίζει τον καθένα από αυτούς, η ανάδειξη του κειμένου (να σημειώσουμε πως η εξαιρετική μετάφραση ανήκει στο Δημήτρη Δημητριάδη) και των νοημάτων του (γύρω από την εξουσία του φόβου που ανένα θα ασκείται στις ανθρώπινες κοινωνίες) δομούν μια στέρεη κατασκευή και επικυρώνουν τον έπαινο για την ηθοποιό που επιδεικνύει φοβερή αυτοσυγκέντρωση, αυτοκυριαρχία και υπομένει σωματικό κόπο. Αρκεί στο τέλος της

ΑΤΖΕΝΤΑ

Οκτωβρίου 2018

Δευ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	1	2	3	4

Facebook Twitter

ToSpirto.net
33,414 likes

Be the first of your friends to like this

παράστασης να παρατηρήσει κανείς τα άκρα της: Τα χέρια και τα πόδια της, όπου το αίμα έχει σταματήσει από την ακινησία και που με ανεπαίσθητες κινήσεις προσπαθεί να ζωοδοτήσει.

Η Στεφανία Γουλιώτη εμφανίζεται σε ένα γυμνό σκηνικό, άβαφη, με πρόσωπο διάφανο, χωρίς θεατρικό κοστούμι και επί μία ώρα παραμένει απολύτως ακίνητη, καθώς θέτει το σώμα της στην υπηρεσία του κειμένου* γίνεται δηλαδή αγωγός, ηχείο του λόγου. Η ερμηνεία της επενδύει στον τονισμό των λέξεων, κάνοντας ορατή τη συνεργασία της με το σκηνοθέτη Εκτορα Λυγίζο – ο οποίος και συνέβαλε καθοριστικά στη διαδικασία των προβών μαζί με τους Προμηθέα Αλειφερόπουλο και Χάρη Τζωρτζάκη.

Πάνω στο πρόσωπο της ηθοποιού, ο σχεδιαστής των video Ντόριαν Κολούντζια (συνεργάτης του Τομάς Παντούρ) «εφαρμόζει» με χειρουργική ακρίβεια προβολές, μια σειρά από κινούμενες ψηφιακές μάσκες που μεταμορφώνουν την πρωταγωνίστρια του πότε σε θεότητα, πότε στα «απεχθή παιδιά της νύχτας», τις Ερινύες και πότε σε θνητούς. Εδώ μπαίνει και ο τεχνικός θρίαμβος της παράστασης, που αφενός οφείλεται στην εμπνευσμένη ιδέα της Γουλιώτη και την άψογη εκτέλεσή της από τον Κολούντζια, αφετέρου στον ήπιο κι όμως τόσο κρίσιμο ηχητικό σχεδιασμό που υπογράφει ο Δημήτρης Καμαρωτός. Επίσης, ο Δημήτρης Κασσιμάτης παρουσιάζει φωτισμούς με καλά αντανακλαστικά.

Το αποτέλεσμα μας παραδίδει μια άρτια δουλειά, κατά την οποία ενσαρκώνεται με πολύ ιδιαίτερο τρόπο η αφοσίωση όλων όσων εργάστηκαν γι' αυτή. Μια παράσταση που αξίζει να επαναληφθεί.

Στέλλα Χαραμή

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ "ΕΙΔΑ..."

Είδα: το «Art» σε σκηνοθεσία Θωδωρή Αθερίδη

Η ανδρική φιλία υπό το πρίσμα της μοντέρνας τέχνης και της εν σπέρματι ασάφειας που τη χαρακτηρίζει.

Είδα: τις «Δούλες» σε σκηνοθεσία Τσέζαρις Γκραουζίνις

Ενδιαφέρουσα ανάγνωση που στερεώνεται γύρω από τις ερμηνείες των πρωταγωνιστών.

Είδα: το «Θα ονειρεύεσαι πάλι μια καινούρια φορεσιά» σε σκηνοθεσία Η. Ελληνικιώτη

Μία ενδιαφέρουσα σκηνοθετική πρόταση.

Είδα: «Το Σώσε» σε σκηνοθεσία Εκτορα Λυγίζου

Ξεκαρδιστική, ευφυής, παρά το φορμαλισμό της, μετα-φάρσα.

Είδα: το «Ριχάρδος Β΄- Το Ρέκβιεμ ενός Βασιλιά» σε σκηνοθεσία Marlene Kaminsky

Ο Τάσος Νούσιος ερμηνεύει τον Ριχάρδο Β΄ επιτυγχάνοντας έναν υποκριτικό και κινησιολογικό άθλο, καθώς ζωντανεύει την ιστορία του βασιλιά όντας ουσιαστικά μόνος του πάνω σε μια άδεια σκηνή.

Είδα: την «Κουζίνα» σε σκηνοθεσία Γιώργου Νανούρη

Ενδιαφέρουσα και αισθητικά άψογη προσπάθεια αλλά με άτεχνες ερμηνείες.

ΘΕΑΤΡΟ

Είδα...
Παραστάσεις
Θέατρα
Νέα
Πρόσωπα

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ταινίες
Αίθουσες
Νέα
Πρόσωπα

ΜΟΥΣΙΚΗ

Είδα...
Κυκλοφορίες
Live
Νέα
Πρόσωπα

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Είδα...
Εκθέσεις
Νέα
Πρόσωπα

ΧΟΡΟΣ

Είδα...
Παραστάσεις
Νέα
Πρόσωπα

ΒΙΒΛΙΟ

Κυκλοφορίες
Νέα
Πρόσωπα

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Είδα...
Εκθέσεις
Νέα
Πρόσωπα

ΓΝΩΜΕΣ

TOP 10

NEWSLETTER

